

Եւ երազանքս անպատում
Կը կոծկոծի՛, կ'արիւնի:

Հովը կ'ոռնայ խուլօրէն,
Ու գիշերը կ'երկարի՛.
Ալիքներու ժըխորէն
Ու սարսափէն խաւարի:

Դալուկ սիրոյ մ'աշնային
Կը կայթ դողն հոգւոյս մէջ,
Ուր հուրիներ կը նային
Անրջածին, լուսամէջ:

Բայց կը վախնամ որ նորէն
Խուսափի՛ լոյսն երագին,
Ու մըշուշներ գաղտօրէն
Վայելքներուս շուրջ յածին: 1[1]

Աղաղակ մը, մէջն հոգւոյս,
Արագօրէն կը ձայնէ
Մահուան պարը սրտայոյզ,
Մեռա՛ծ է կոյսը ձիւնէ:

Տարփատենչիկ, զաղփաղփուն 1[1],
Աղջիկն է ան անուրջիս,
1[1]Երագունակ ու փաղփուն
Հոգին կանգնած է առջիս:

Ու կը տեսնեմ դեռ շողուն
Փայլը սրտին իր նըսեմ.
Մոգութենէն աչքերուն
Յափշտակուած կ'երագեմ...

23. ՎԱՅՐԿԵԱՆՆԵՐ

Ո՛վ սիրական խաւարներ:
Կենդանի՛ երագ դանդաղ գիշերներու,
ուր կի՛րքը միայն նայուածքներ ունի: